

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 19Csp/88/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8121205424
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Baranová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2022:8121205424.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Danielou Baranovou v spore žalobkyne: T. O., B.. XX.X.XXXX, O. X. G. XXX/X, XXX XX L. B. P. zastúpenej JUDr. Igor Šafranko, Advokátskou kanceláriou, so sídlom ul. Sovietskych hrdinov č. 163/66, 089 01 Svidník proti žalovanému: 365.bank, a. s., so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890, zastúpenému RELEVANS s. r. o., so sídlom Dvořákovo nábrežie 8/A, 811 02 Bratislava, o primerané finančné zadostučinenie vo výške 600 eur, takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni 150 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.
- II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .
- III. P r i z n á v a žalobkyni vo vzťahu k žalovanému nárok na 100 % náhradu trov konania z prisúdenej istiny, o ktorej výške bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 29.6.2021 domáhala voči žalovanému primeraného finančného zadostučinenia vo výške 600 eur na základe toho, že v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov sp.zn. 29Csp/198/2019 bola ako žalobkyňa v postavení spotrebiteľky úspešná v uplatňovanom nároku o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky, rozsudkom Okresného súdu Prešov, sp.zn. 29Csp/198/2019 zo dňa 24.6.2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov, sp.zn. 9CoCsp/40/2020, zo dňa 12.11.2020, ktorý nadobudol právoplatnosť v ods. II. a IV. dňa 30.7.2020 a vo zvyšku 3.12.2020.

2. Žalovaný s návrhom nesúhlasil s tým, že „žalobkyňa požadovanú výšku primeraného finančného zadostučinenia neodôvodnila a požaduje ho v neprimerane vysokej sume. Žalobkyni bol v minulosti poskytnutý úver, celkom vo výške 1.250 eur, pričom žalobkyňa požaduje za existenciu neprijateľnej zmluvnej podmienky v zmluve o úvere finančné zadostučinenie v podstate vo výške polovice poskytnutého úveru. Zmluvný vzťah zo zmluvy o úvere zanikol už od 7.7.2021, teda viac ako 7 rokov pred podaním žaloby v pôvodnom konaní vedenom pod sp.zn. 29Csp/198/2019 a takmer 10 rokov pred podaním žaloby o priznanie primeraného finančného zadostučinenia, považuje žalovaný podanú žalobu o priznanie primeraného finančného zadostučinenia aj za výslovné a zjavné zneužitie práva v zmysle čl. 5 základných zásad CSP. zo strany žalobcu, ktoré nepožíva právnu ochranu“. Žalovaný má za to, že vzhľadom k tomu, že od skončenia zmluvného vzťahu už prešla enormne dlhá doba podstatne prekračujúca akékoľvek premlčanie či prekluzívne doby, nemožno s takto dlhým časovým odstupom postihovať žalovaného za existenciu neprijateľných zmluvných podmienkach v zmluve o úvere dávnych minulých.

3. Žalobkyňa v replike poukázala na to, že právoplatný rozsudok súdu prvej inštancie jasne deklaruje, že v právnom vzťahu medzi stranami sporu došlo k porušeniu noriem spotrebiteľského práva. Žalobkyňa namietala, aby návrhom na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia obchádzala zákon s poukazom na premlčanie nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia. Premlčanie tohto nároku nič nemení na bezúročnosti a bezpoplatkovosti predmetnej spotrebiteľskej zmluvy tak, ako to aj konštatoval prvoinštančný súd, žalovaná porušila svoju povinnosť, o čom súd rozhodol tým, že určil neprijateľnosť zmluvnej podmienky a bezúročnosť a bezpoplatkovosť zmluvy.

Namietala, že žalovaná v základnom konaní neprejavila žiadnu sebareflexiu, ale súdne konanie sa snažila využiť vo svoj prospech. Poukázala na tzv. špeciálnu recidívu dodávateľov pri opakovanom porušení spotrebiteľského práva, preto má za to, že suma 600 eur je suma primeraná a poukázala aj na rozhodnutia súdov o výške primeraného finančného zadosťučinenia v rozhodnutiach o takýchto porušeníach práva.

4. Súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov, ktoré tvoria obsah spisu 29Csp/198/2019 a zistil tento skutkový stav:

5. Dňa 20.9.2019 sa návrhom na začatie konania vedeným na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 29Csp/198/2019 domáhala žalobkyňa voči žalovanému vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 340,61 eur s prísl. a určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky.

6. Rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 24.6.2020 č.k. 29Csp/198/2019-149 bolo rozhodnuté tak, že

„Žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia z a m i e t a.

II. U r č u je, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o úvere, č.9322645610, zo dňa 30.06.2010, v Obchodných podmienka, v článku 4. Splácanie úveru, započítanie pohľadávok a zabezpečenie - bod 4.6., v znení: „Platby od Klienta sa voči pohľadávke Banky započítavajú bez ohľadu na to, na aké záväzky bola platba poukázaná v nasledujúcom poradí: (1) na poplatky podľa Sadzobníka, (2) úrok z omeškania, (3) úrok z úveru, (4) splátka istiny úveru,“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

III. Vo vzťahu k výroku I. p r i z n á v a žalovanému voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

IV. Vo vzťahu k výroku II. p r i z n á v a žalobkyni voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

7. Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Prešove rozsudkom zo dňa 12.11.2020 č.k. 9CoCsp/40/2020-233 rozhodol tak, že

„Potvrzuje rozsudok v napadnutom výroku I. a v s ním súvisiacom výroku III. o nároku na náhradu trov konania.

Priznáva žalovanému voči žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške trov bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.“

8. Na základe takto zisteného skutkového stavu súd právne uzatvára:

9. Predmetom konania je nárok žalobkyne na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 600 eur v súvislosti s úspešným uplatnením porušenia práva zo strany žalobkyne na základe rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 29Csp/198/2019.

10. Podľa § 3 ods. 5 tretia veta Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, spotrebiteľ, ktorý na súd úspešne uplatnil porušenie práva alebo povinnosti ustanovené týmto zákonom osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti týmto zákonom osobitnými predpismi zodpovedá.

11. Súd v danom prípade po vykonaní dokazovania oboznámením spisu, v ktorom súd konal o nároku žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia, ako aj určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky, konštatuje, že v danom prípade bolo právoplatne rozhodnuté o určení neprijateľnosti zmluvnej podmienky o započítaní platieb na zmluvu o úvere č. 9322645610 uzavretej medzi stranami sporu dňa 30.6.2010, teda v tomto prípade bolo jednoznačné, že súd konštatoval neprijateľnosť zmluvnej podmienky a porušenie práva.

Námietky žalovanej strany súd teda nepovažuje za právne dôvodné, pretože nárok na primerané finančné zadosťučinenie vychádza z konštatovania porušenia spotrebiteľského práva a v danom prípade je nepochybné, že k tomuto porušeniu spotrebiteľského práva aj došlo, o čom súd aj právoplatne rozhodol.

12. Z tohto dôvodu teda súd konštatuje, že je daný právny základ na aplikáciu § 3 ods. 5 tretia veta ZoS a v danom prípade možno takéto porušenie práva spotrebiteľa považovať za také porušenie, pre ktoré je dôvodné žiadať primerané finančné zadosťučinenie.

13. Súd zvažoval v danom prípade, či primeraným zadosťučinením by nebolo prípadné ospravedlnenie alebo iná forma zadosťučinenia, ale v danom prípade je zrejmé, že sa žalovaná strana na úkor žalobkyne aj bezdôvodne obohatila, avšak žaloba o vydanie bezdôvodného obohatenia bola zamietnutá pre premĺčanie.

14. Pri určení výšky primeraného finančného zadosťučinenia súd zohľadnil všetky okolnosti prejednávaneho prípadu, povahu, intenzitu a charakter porušenia práva a prihliadol aj k tomu, že pokiaľ by sa žalobkyňa nebola aktívne domáhala ochrany svojich práv pred súdom, žalovaný by porušenie práva voči nej nepriznal, ostatne na svojom zotráva aj po právoplatnom rozhodnutí vo veci samej.

15. Z tohto dôvodu teda súd podľa voľnej úvahy súd priznal primerané finančné zadosťučinenie vo výške 150 eur a v prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol.

16. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovení §§ 255 a 262 CSP., podľa ktorých súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

17. Súd postupoval pri rozhodovaní o náhrade trov konania s poukazom na ustálenú prax súdov, s ktorou súhlasí, podľa ktorej napr. rozsudku Krajského súdu v Trnave z 13.12.2017 sp.zn. 10Co/191/2017 „zásadu úspechu vo veci (§ 255 CSP) treba uplatniť aj na konaniach, v ktorých výška plnenia závisí od úvahy súdu alebo od znaleckého posudku. V týchto prípadoch však neide o procesne neúspešného žalobcu, ak mu bola priznaná aspoň časť žalobou uplatneného nároku, nemožno ho totiž adapt surdum zaťažiť procesne zodpovednosťou za predvídanie výsledkov na základe úvahy súdu alebo znaleckej činnosti. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania je potrebné rozlíšiť, čo je základné a čo je sprevádzajúce. Za základné sa považuje rozhodnutie, že do žalobcovho práva bolo zasiahnuté, výška ujmy je potom druhotná a nadväzujúca. Žalobcu v takejto veci preto treba považovať za plne procesne úspešného, keďže mal plný základ čo do základu uplatneného nároku a súčasne výška plnenia vyplývajúca z tohto jeho procesného úspechu závisela výlučne od úvahy súdu.

Nárok na plnú náhradu trov konania sa mu teda priznáva iba teda z prisúdenej istiny, čo treba vyjadriť vo výroku rozsudku“.

18. Súd preto priznal žalobkyňi nárok na 100 % náhradu trov konania z prisúdenej istiny 150 eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na Okresný súd Prešov. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha. (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré ne boli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 CSP).